

BEUCKELEERS, Jef (eigenlijk Joseph) (Antwerpen 31 december 1878 – Antwerpen 31 december 1969).

Volgde in 1911 zijn vader Emiel op die door huwelijk in de leiding van de scheepswerf Donche was gekomen en werd vijfendertig jaar lang directeur van het bedrijf Donche-Beuckeleers. Behalve in haven- en handelskringen was Beuckeleers een geziene figuur vanwege zijn sociaal engagement in het Werk voor Wederaanpassing van gewezen gevangenen en als ondervoorzitter van de Commissie der Gevangenen. In het culturele milieu van Antwerpen werd hij vooral bekend als kunstverzamelaar en mecenas. In het spoor van zijn vader deed hij belangrijke schenkingen aan het Nationaal Scheepvaartmuseum; ook bezat hij een privé-galerij met werk van vooral moderne en jonge Antwerpse schilders. Vanwege zijn grote verering voor Peter Benoit steunde hij het Peter Benoitfonds en werd voorzitter ervan. Verder was hij te Antwerpen jarenlang voorzitter van het Willemsfonds. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef Beuckeleers in Nederland en was er van bij de oprichting bestuurslid van het Vlaamsch-Belgisch Verbond dat flaminganten van verschillende politieke strekking rond het zogenaamde **minimumprogramma** groepeerde. In de politiek heeft hij evenwel geen rol gespeeld.

Beuckeleers' voornaamste bijdrage tot de V.B. situeert zich binnen het **Vlaams Economisch Verbond** (VEV). Bij de officiële oprichting van het VEV op 16 oktober 1926 behoorde hij tot de zestien stichtende raadsleden. Van begin 1930 af was hij lid van het directiecomité en sedert juni 1938 ondervoorzitter van het VEV. Op de eerste in juni 1936 door eerste minister **Paul van Zeeland** bijeengeroepen Nationale Arbeidsconferentie was Beuckeleers, voor de haven van Antwerpen, een van de vier VEV-vertegenwoordigers. Na het overlijden van **Lieven Gevaert** op 2 februari 1935 kwam een Lieven Gevaert-comité tot stand onder voorzitterschap van **Boudewijn Steverlynck**, maar het dagelijks bestuur werd geleid door Beuckeleers.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden, wegens de afzetting van VEV-voorzitter Steverlynck, Beuckeleers en de andere ondervoorzitter **Carlo Gevaert**, zoon van de eerste VEV-voorzitter **L. Gevaert**, eerst dienstdoende voorzitters. Nadien werd **C. Gevaert** de nieuwe voorzitter en Beuckeleers een van de drie ondervoorzitters. Na de bevrijding waren slechts acht raadsleden aanwezig op de eerste raadsvergadering, die op 6 december 1944 plaatsvond onder leiding van Beuckeleers. Die nam op 5 januari 1945 ontslag als lid van het directiecomité en als ondervoorzitter, maar hij bleef nog raadslid tot augustus 1946.

LITERATUUR: Th. Luykx, *Bijdrage tot de geschiedenis van de economische bewustwording in Vlaanderen. Veertig jaar Vlaams Economisch Verbond 1926-1966* (met medewerking van M. Lamberty en F. Wildiers), 1967.

REGINALD DE SCHRYVER*